
HOF VAN CASSATIE 28 NOVEMBER 2008

VERZEKERINGEN

Landverzekering – Landverzekeringsovereenkomst in het algemeen – Verjaring – Rechtsvordering van de verzekerde tegen verzekeraar – Aanvang van de verjaringstermijn – Vrijwillige vergoeding van de benadeelde

Artikel 34 § 1, derde lid van de wet op de landverzekeringsovereenkomst preciseert dat voor de regresvordering van de verzekerde tegen de verzekeraar in het kader van de aansprakelijkheidsverzekering, het instellen van de rechtsvordering door de benadeelde het voorval is dat het vorderingsrecht van de verzekerde doet ontstaan.

Ingeval een verzekerde het bedrag van de schade, buiten een gerechtelijke procedure om, betaalt aan de benadeelde, zodat deze geen belang meer heeft bij het instellen van een rechtsvordering, is deze betaling door de verzekerde het voorval dat zijn vorderingsrecht doet ontstaan. De verjaring begint vanaf de datum van die betaling te lopen.

ASSURANCES

Assurance terrestre – Contrat d'assurance terrestre en général – Prescription – Action judiciaire de l'assuré contre l'assureur – Début du délai de prescription – Indemnisation volontaire de la personne lésée

Article 34 § 1er, alinéa 3 de la loi sur le contrat d'assurance terrestre, précise qu'en ce qui concerne l'action récursoire de l'assuré contre l'assureur dans le cadre de l'assurance de la responsabilité, l'introduction de l'action par la personne lésée constitue l'événement qui donne ouverture à l'action de l'assuré.

Si un assuré paie le montant du dommage à la personne lésée, en dehors de toute procédure judiciaire, de sorte que cette dernière n'a plus aucun intérêt à introduire une action, le paiement fait par l'assuré est l'événement qui donne ouverture à son droit d'action. La prescription commence à courir à partir du jour de ce paiement.

H.D./Nateus NV

Zet.: I. Verougstraete (voorzitter), R. Boes (verslaggever), E. Stassijns, A. Smetryns en A. Simon (raadsheren)

O.M.: A. Van Ingelgem (advocaat-generaal)

Pl.: Mrs. C. De Baets en J. Verbist

(...)

II. Cassatiemiddel

De eiseres voert in haar verzoekschrift een middel aan.

Het verzoekschrift is aan dit arrest gehecht en maakt er deel van uit.

III. Beslissing van het Hof**Beoordeling**

1. Krachtens artikel 34 § 1, eerste en tweede lid van de Landverzekeringsovereenkomstenwet van 25 juni 1992, bedraagt de verjaringstermijn voor elke rechtsvordering voortvloeiend uit een verzekeringsovereenkomst drie jaar en begint de termijn van drie jaar te lopen vanaf de dag van het voorval dat het vorderingsrecht doet ontstaan.

Krachtens het derde lid van deze bepaling, begint, in de aansprakelijkheidsverzekering, de termijn van verjaring, wat de regresvordering van de verzekerde tegen de verzekeraar betreft, te lopen vanaf het instellen van de rechtsvordering door de benadeelde, onverschillig of het gaat om een oorspronkelijke eis tot schadeloosstelling dan wel om een latere eis naar aanleiding van een verzwaren van de schade of van het ontstaan van nieuwe schade.

2. Het derde lid van voormeld artikel 34 § 1, preciseert aldus dat voor de regresvordering van de verzekerde tegen de verzekeraar in het kader van de aansprakelijkheidsverzekering, het instellen van de rechtsvordering door de benadeelde het voorval is dat het vorderingsrecht van de verzekerde doet ontstaan.

Ingeval een verzekerde het bedrag van de schade, buiten een gerechtelijke procedure om, betaalt aan de benadeelde, zodat deze geen belang meer heeft bij het instellen van een rechtsvordering, is deze betaling door de verzekerde het voorval dat zijn vorderingsrecht doet ontstaan en begint de verjaring vanaf de datum van die betaling te lopen.

3. De appelrechter die inzake een burgerlijke aansprakelijkheidsverzekering oordeelt dat, gelet op het feit dat de benadeelde van het schadegeval ingevolge de betaling van de schade door de verzekerde geen vordering in rechte heeft ingesteld, de verjaringstermijn van de regresvordering van de verzekerde tegen de verzekeraar is beginnen lopen op het ogenblik van het initiële schadegeval, schendt de in het middel als geschonden aangewezen wetsbepalingen.

Het middel is gegrond.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de zaak naar het hof van beroep te Gent.

(...)